

Sputnik Sonrası Amerikan Eğitim Reformlarının Değerlendirilmesi

Habibe GÜNEŞ¹ Levent DURDU² Yüksel GÖKTAŞ³

¹ Arş. Gör., Fırat Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, BÖTE Bölümü, Elazığ, Türkiye. habibekazezbote@gmail.com
(Sorumlu Yazar/Corresponding Author)

² Dr. Öğr.Üye., Kocaeli Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, BÖTE Bölümü, Kocaeli, Türkiye. levent.durdu@kocaeli.edu.tr

³ Prof. Dr., Atatürk Üniversitesi, KKEF Fakültesi, BÖTE Bölümü, Erzurum, Türkiye. yuksel.goktas@hotmail.com

Makale Bilgileri

ÖZ

Makale Geçmişi

Geliş: 21.01.2020
Kabul: 29.01.2021
Yayın: 31.03.2021

Anahtar Kelimeler:

Soğuk Savaş,
Sputnik,
Eğitim Reformları,
Eğitim Sistemi.

Sovyet Rusya'nın 4 Ekim 1957'de ilk insan yapımı uyduyu Ay'a göndermesiyle Amerika ve Rusya arasında tırmanan soğuk savaş; politika, ekonomik değişimler ve eğitim reformlarıyla kendini göstermiştir. Özellikle fen, matematik, mühendislik ve teknoloji alanlarında eğitim sisteminde köklü değişikliklere sebep olacak şekilde eğitim programları güncellenmiştir. Bu zaman içerisinde 1958 Reformundan (National Defence Educational Act), 2015 Reformuna Every Student Succeeds Act (ESSA) kadar pek çok eğitim reformu gerçekleştirilmiş ve eğitim politikalarındaki değişim süreci devam ettirilmiştir. Bu çalışmanın amacı; uluslararası pek çok platformda söz sahibi olan bir ülkenin eğitim sisteminde -Sputnik'in Ay'a gönderiminden itibaren günümüze kadar gerçekleştirildiği reformları incelemek ve bu sonuçlardan yola çıkılarak ülkemizde yapılabilecek reformlara yönelik öneriler sunmaktır. Doküman inceleme tekniğiyle gerçekleştirilen bu derleme çalışmasında 1958-2020 yılları arasında, ERIC ve Web of Science veritabanlarında yer alan eğitim reformlarına ve makalelere erişilmiş, amaçlı örnekleme ile seçilen 66 rapor ve makale çalışmaya dâhil edilmiştir. Araştırmanın sonuçlarının ayrıca Türk Eğitim Sistemi'ndeki eksikliklerin fark edilmesine katkı sağlayacağı ve bir yol haritası çizilebilmesine ışık tutacağı varsayılmaktadır.

Sputnik and Beyond: Rethinking American Education Reforms

Article Info

ABSTRACT

Article History

Received: 21.01.2020
Accepted: 29.01.2021
Published: 31.03.2021

Keywords:

Cold War,
Sputnik,
Education Reforms,
Education System.

The cold war was peaked up between the US and Russia after that Soviet Russia sent the first manmade satellite to the moon on October 4, 1957. Education programs and the budget reserved for education have been restructured, so that educational programs, particularly in science, mathematics, engineering and technology can be re-shaped. The purpose of this document analysis study is to examine the changes in the educational system of the US, which has an international power, from 1957 to today and to present suggestions for the educational reforms that can be possibly done in Turkey based on the results. Educational reforms and articles in ERIC and Web of Science databases published between 1958 and 2020 were accessed through document review technique. 66 reports and articles selected by purposeful sampling were included in the study. It is also expected that the results of the study will also help to reveal some of the shortcomings of the Turkish Education System. Thereby, this study might contribute to providing a roadmap analyzing the Turkish Education System.

Atıf/Citation: Güneş, H. Duru, L. Göktaş, Y. (2021). Sputnik Sonrası Amerikan Eğitim Reformlarının Değerlendirilmesi, *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(1), 48-68.

"This article is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/) (CC BY-NC 4.0)"

GİRİŞ

Eğitim (paideia) ile politika (politeia) veya devlet arasındaki ilişki Aristo'dan bu yana birçok düşünürün-Plato, Rousseau, Locke, Marx, Mill, Dewey ve Freire gibi- metinlerinden anlaşıldığı üzere Batı Dünyası'nda uzun bir geçmişe sahiptir (Kazamias, 2009). Aristo'ya göre iyi bir devlet yönetimi ve devletin sürekliliği sadakatle bağlılık, yönetim işinde yetenekli olunması, dürüstlük ve iyiliğin yanı sıra, iyi eğitilmiş bireylerden geçmektedir (Kantarıcı, 2014). Bu nedenle devletin politikasının eğitimle iç içe ve birbirini besleyen şekilde ilerlemesi gerektiği savunulmuştur. Althusser'in "Eğitim devletin ideolojik aracıdır" ve Kandel'in "Her devlet kendi belirlediği ve istediği eğitim sistemine sahiptir" görüşlerinden de yola çıkılarak eğitim ve devlet politikası arasında güçlü bir ilişki olduğu söylenebilir (Kazamias, 2009). Dünya tarihine bakıldığında insanlık tarihi için kırılma noktalarından biri olan II. Dünya Savaşı'nda da eğitimin devlet yapısını etkilediği ve savaşın seyrini değiştirdiği anlaşılmaktadır. Amerika'nın savaş sırasında asker eğitimini daha hızlı gerçekleştirmek için sistematik bir şekilde öğretim tasarımı gerçekleştirdiği ve video gibi öğretim teknolojilerinden yararlanarak kısa zamanda asker ihtiyacını karşıladığı bilinmektedir (Reiser, 2001; Şimşek, 2011).

Soğuk Savaş, 1945'ten sonra, savaştan galip çıkmış iki büyük devlet olan ABD ve Rusya'nın başlattığı, bu devletlerin çevresinde kümelenmiş devletlerin arasındaki anlaşmazlık ve çatışmanın, doğrudan birbirlerine karşı silah kullanmadan sürdürüldüğü bir dönemdir (MEB, 2017). Rusya'nın 1957'de Ay'a ilk insan yapımı uyduyu göndermesiyle, Amerika teknolojik açıdan bu yarışta geri kaldığını fark etmiştir (Herold, 1974; Cross, 2005; Hoffman, 2012). Bu durumun asıl sebebinin Başkan Eisenhower'ın uzay programına bütçeden düşük bir pay aktarması ve bütçeyi ağırlıklı olarak karmaşık savunma araçlarına ayırması ve Rusların Amerika'ya oranla daha fazla roket denemesi yapması gibi çeşitli görüşler öne sürülse de asıl problemin daha farklı olduğu çoğunluk tarafından kabul edilmiştir. Rusya'nın eğitim sisteminin Amerikan eğitim sistemine göre mühendis ve bilim adamı yetiştirmeye daha elverişli olduğu yönündeki görüşler nedeniyle Amerika eğitim reformlarını bilim ve teknoloji yarışında yeniden öne geçmek için başlatmış, sadece bilim ve teknolojiye değil, ekonomiye, istihdama ve sanata yönelik farklı ihtiyaçlar ve problemler için farklı reform paketleri önermiştir. Bu eğitim reformları doğal olarak eğitimin kendisini de değiştirmiştir. Reformlar eğitim sistemini de geliştirmeye ve yeniden düzenlemeye başlamış, davranışçı ekolden buluş yoluyla öğrenme yönünde bir paradigma değişikliğine gitmiştir (Baş, 2013; Sperlinga, 2020)

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada günümüzde uluslararası pek çok platformda söz sahibi olan Amerika Birleşik Devletleri'nin eğitim sisteminde Sputnik'in Ay'a gönderiminden itibaren günümüze kadar gerçekleştirdiği reformları incelemek ve bu sonuçlardan çıkarımlarda bulunarak ülkemizde yapılabilecek reformlara yönelik öneriler sunmak amaçlanmıştır. Eğitimde reformlara neden ihtiyaç duyulabildiğinin veya reformların hedeflenen başarıya ulaşamama nedenlerinin anlaşılmasının ülkemiz açısından benzer reform önerilerinin nasıl işleyebileceği veya hangi zorluklarla karşılaşma ihtimalinin bulunduğu somutlaştırılması açısından önemlidir.

YÖNTEM

Çalışmada nitel veri toplama araçlarından doküman inceleme tekniği kullanılmıştır. Doküman inceleme araştırılan konuya ilişkin yazılı kaynakların temel veri toplama aracı olarak kullanıldığı ve hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı metinlerin veya görsel materyallerin incelenmesi ve analizine dayanan bir tekniktir (Merriam, 2013; Yıldırım ve Şimşek, 2016). Sputnik'in Ay'a gönderilmesinden sonra gerçekleştirilen ilk eğitim reformundan günümüze kadar

(1958-2020 yılları arasında) gerçekleştirilmiş Amerikan Eğitim Reformları hakkında hazırlanmış ulusal eğitim raporları doküman incelemesinde kullanılmıştır.

Veri Toplama Araçları ve Süreçleri

Araştırmada yararlanılan ulusal eğitim raporları Web of Science ve ERIC veri tabanlarında 1958-2020 yılları arasında yapılmış 66 çalışmaya Sputnik, Education Reform, Cold War ve American Education System anahtar kelimeleri ile erişilmiştir. Erişilen raporlar amaçlı örnekleme ile çalışma grubuna dahil edilmiş araştırmacılar tarafından geliştirilen bir kriter listesi kapsamında derlenmiştir. Kriter listesi; yapılan reformun amacı, önemi, reform kapsamında yapılan değişiklikler (ders programlarındaki değişiklikler, içeriğe yönelik değişiklikler, ders dağılımı değişiklikleri, ders yükü ve öğretmen sayısına yönelik değişiklikler, vb...) ve reformun sonucunda nelerin değiştiğinin anlaşılmasına yönelik hazırlanmıştır.

Etik

Bu araştırmanın planlanmasından, uygulanmasından, verilerin toplanmasından verilerin analizine kadar olan tüm süreçte “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” kapsamında uyulması belirtilen tüm kurallara uyulmuştur. Yönergenin ikinci bölümü olan “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler” başlığı altında belirtilen eylemlerden hiçbiri gerçekleştirilmemiştir. Bu çalışmanın yazım sürecinde bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir.

BULGULAR

Amerikan Eğitim Sistemi’nde 1958-2020 yılları arasında gerçekleştirilen reformlar dönemin başkanları ile Tablo 1’de yer almaktadır. Farklı renklerle gösterilen başkanların birbirlerinden farklı ideolojik görüşleri temsil ettiği göz önünde bulundurulmalıdır (Web, 2017).

Tablo 1. Amerikan Başkanları ve Reformları

BAŞKAN ADI	Yıl	Reformun Adı
Dwight Eisenhower	1958	National Defence Educational Act
John F. Kennedy	1963	Vocational Education Act
Lyndon Johnson	1965	Elementary and Secondary Education Act (ESEA)
Richard Nixon	1967	Education Professionals Development Act
Ronald Reagan	1981	Education Consolidation and Improvement Act
George H.W. Bush	1989	Curriculum and Evaluation Standards for School Mathematics
Bill Clinton	1994	Educate America Act (Goals 2000)
George W. Bush	2001	No Child Left Behind
Barack Obama	2015	Every Student Succeeds Act (ESSA)

1958 Reformu – Ulusal Savunma Eğitim Yasası (National Defence Education Act)

Reformun tam olarak anlaşılabilmesi için Sputnik’in Ay’a çıkışının Amerikan Eğitim Sistemi’ni nasıl etkilediği sorusunun cevabını irdelemek gerekmektedir. Sovyet Birliği tarafından Dünya

semalarından çıkararak Ay'a gönderilen ilk uzay dışına çıkan, parlak gümüşü insan yapımı nesne olan Sputnik, 4 Ekim 1957 Cuma günü pek çok insanın hayatında değişikliklere neden olmuştur (DuBridje, 1958). Bu olay, aslında isterse Rusya'nın nükleer silahlar ateşleyebileceği gerçeğinin ortaya çıkması olarak algılanmaktadır. Amerika da uzaya bir uydu gönderebilirse bu gelişmelerin gerisinde kalmayacağını düşünerek Vanguard'ı, Cape Canaveral'dan göndermeye çalışmış, ancak 23 metrelik roket yalnızca 1.2 metre yükselebilmiş ve 70 saniye içinde infilak ederek başarısız olmuştur. Gazetelere Flopnik olarak geçen bu olay aslında Amerika'nın süreçte verebildiği tek cevaptır (Carter, 1957). Bu başarısızlıkla beraber bütün uzmanların hem fikir olduğu nokta eğitim sisteminin öğrencilerin iyi birer doktor, mühendis veya bilim insanı yetiştirmek için yeterli olmadığıdır.

Amerika'nın eğitimle ilgili bir başka sorunu ise aileleri II. Dünya Savaşı'nda gazi düşmüş bir nesil olan "Baby boomers" çocuklarının 1940'ların sonlarına doğru ilkököl çağına gelmiş olmasıdır. Artan bebek doğumları nedeniyle ülke çapında eğitim verilmesi gereken genç nüfus sayısı artmıştır. 1952 yılına kadar yeterince okul binası ve derslik olmadığından öğrenciler vardiyalı şekilde- bir günde dörde bölünmüş eğitim- ders görüp, iki saatlik dersler işleyebilmişlerdir. Ayrıca sınıflar çok kalabalıktır ve öğretim bireysellikten uzak, öğretmenlerin iş yükü ise çok fazladır. Sınıflarda yaklaşık 30 ile 60 arasında mevcudun olması ve sınıf sayısı yetersizliği nedeniyle bazı zamanlarda berber dükkânları bile sınıf olarak kullanılmıştır (Hoffman, 2012). Öğretmenlerin birçoğu düşük maaşlar ve orantısız iş yükünden dolayı istifa etmeye başlamıştır. Ford Vakfı Başkanı H. Rowan Gaither Jr.'a göre eğitim sistemi hiçbir kademede ülkenin ihtiyacı olan insanları yetiştirmeye elverişli değildir. Ayrıca hayal gücünden yoksun, yaratıcılığı yok sayan ve merak duygusunu perçinlemeyen bir yapıdadır ve bunun elbirliği ile düzeltilmesi gereklidir. "The Sputnik Moment" ise bu noktada başlatılan bir eğitim akımıdır. Amerikan eğitim sistemi ile Rusların eğitim sisteminin karşılaştırılması ve eksikliklerin giderilmesi için 2 Mart 1958'de Rusya'ya giden uzmanlar bazı tespitlerde bulunmuşlardır. Buna göre Rus öğrenciler haftada altı gün okula giderek, her akşam ortalama dört saat ödev yapmaktadırlar. Ayrıca Rusya'da okula başlama yaşı yedi iken, Amerika'da altıdır. Öğrenciler Rusya'da 10. Sınıftan sonra üniversiteye gitmekte, Amerika'da ise 12. Sınıftan sonra üniversiteye başlamaktadırlar (DeWitt, 1958). Oysa Amerika'da öğrenciler akşamları sadece 30 dakika ödev yapmaktadır ve okula gitme süreleri beş gündür. Rusya'da her öğrenciye matematik ve mühendisliğin temelini oluşturan dersler verilmektedir. Ayrıca Amerika'da öğrenciler yıl içinde okula 180 gün giderken, Rus öğrenciler yılın 213 gününü okulda geçirmektedirler (Hoffman, 2012). DeWitt'in 1958 yılında yayınladığı SSCB ve Amerika'nın eğitime dair bazı istatistikler karşılaştırıldığında özellikle Amerika'nın eğitime yapılan harcamalar konusunda, ilköğretim ve ortaöğretimde görev yapan fen öğretmeni sayısında ve bilimsel alanlarda istihdam edilen mezun öğrenci sayısında ciddi oranlarda SSCB'nin gerisinde kaldığı görülmektedir. Çalışmada yer alan bazı verilere ilişkin bilgi aşağıdaki Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2. 1956-1957 Yılları Arasında Yapılan Eğitim İstatistiğinin Karşılaştırılması (DeWitt, 1958)

Kriterler	SSCB	Amerika
1-8. Kademe Okuyan Öğrenci Sayısı	23 milyon	29 milyon
8-10. Sınıf Öğrenci SSCB / 9-12. Sınıf Öğrenci Amerika	5.200.000	7.500.000
Üniversiteye Başlayan Öğrenci Sayısı	1.300.000	1.300.000
Okul Tamamlama Oranları	% 32.0	% 45.0
Bilimsel Alanlarda İstihdam Edilen Mezun Sayısı	1.730.000 (% 62.0)	1.600.000 (% 27.0)
İlk ve Ortaokullardaki Fen Öğretmeni Sayısı	370.000	160.000
Toplam Devlet Bütçesinden Eğitime Yapılan Yatırım	% 6.50	% 3.70

Bu tablodaki fark üzerine Amerika’da yeni okullar yapılmış ve artan derslik sayısı ile beraber sınıf mevcutları azaltılmıştır. Öğrencilere araştırmaya ve sorgulamaya dayanan ödevler verilmiş, bilim eğlencelidir ve insanı doğruya ulaştırır yaklaşımı kazandırılmıştır. Hatırlama ve ezbere dayalı stratejiler yerine yeni öğretim teknikleri ve yöntemleri uygulamaya konmuştur. Bilim laboratuvarları devlet desteğiyle açılmış ve öğrencilerin fen, mühendislik ve matematik alanlarında burslar almaları sağlanmıştır. Yapılan tüm değişiklikler meclis toplantısında her kesim insan tarafından desteklenmiş ve bir devlet politikası olarak kabul edilerek, 2 Eylül 1958’de Ulusal Savunma Eğitim Hareketi Yasası (National Defense Education Act) olarak oy birliği ile imzalanmıştır.

Bu raporun amacı mühendislik, matematik ve fen gibi alanlarda yetenekli olan ancak yeterli finansal desteği olmayan öğrencileri desteklemektir. Bu nedenle dört yıllık bir plana göre bir milyar dolar ödenek bu iş için ayrılmıştır (Jolly, 2009). Kongrede eğitime ayrılan bütçenin artırılması da gündeme gelmiş ve onaylanmıştır. Ulusal Savunma Eğitim Hareketi Raporunda kongrede alınan kararlar belgelenmiş ve on başlık altında eğitimde düzenlenmesi gereken durumlar incelenmiştir. Özellikle burslar ve yatırım alanlarında ifadelerin yer aldığı belgede, öğretim teknolojilerinin de hareketli görüntü ve sınırlı etkileşim dönemini başlatan Öğretici Filmler Merkezinin açılması (DAVI) ve devlet eliyle yatırımlarla desteklenmesi gerektiği maddeleri yer almaktadır. Yükseköğretimde ve meslek okullarında kullanılacak bütçeler ayarlanmış, öğrenci bursları ile öğrencilerin hangi koşullarda burs alabileceği belirlenmiştir. Örneğin 1959’da bu miktar 75 milyon \$ iken 1962 sonunda 90 milyon \$’a yükseltilmesi gerektiği ifadesi yer almaktadır (NDEA Raporu, 1958). Üçüncü başlıkta ise ders kitaplarının, sınıf içi kullanılan görsel-işitsel materyallerin ve laboratuvarların sağlanması gereken özellikler ve devlet eliyle hazırlanacağı ifadeleri de yer almaktadır.

Eğitim artık ulusal bir savunma meselesi olmuş ve okullara açılan fen laboratuvarları ile öğrenciler kendi bilim projelerini yapmaya başlamışlardır. Dil sınıfları açılarak farklı yabancı diller öğrenilmeye başlanmıştır. İlk öğrenilen dillerden biri de Rusça olmuştur. Elektronik, psikoloji, çevre ve bilgisayar bilimlerinde gelişmeler giderek artmaya başlamıştır. Süreç içerisinde 19 Aralık 1958’de Başkan Eisenhower ulusa uydu ile seslenmiş ve NASA’nın kuruluşu gerçekleştirilmiştir. 12 Ağustos 1960’da ise Echo-I uydusu yörüngeye gönderilmiş, telefon konuşmaları ve TV ile radyo yayınları uydu aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Atom fiziği bilgisine önem verilmiş ve gelenekçi kitlenin tavrı bile göze alınarak müfredata Evrim Teorisi ders olarak eklenmiştir. Ayrıca ARPA, ARPANET hayata geçirilmiş ve İnternetin temelleri atılmıştır. Guilford ile beraber yetenekli çocuklara yönelik çalışmalar yapılmış ve zekâsı ile yaratıcılığı yüksek öğrencilerin belirlenmesi amaçlanmıştır (Bulduk, 2012). Sputnik’ten sonraki yedi yıl içinde (1957-1964) üniversiteden mezun öğrenci sayısı iki katına çıkmış, 1957 yılında enstitü sayısı 650’den 850’ye yükselmiştir. Ayrıca doktora yapan öğrenci sayısı %15-20 bir artış göstermiş, 1980’li yıllara kadar doktora düzeyinde eğitim veren 100 enstitü daha faaliyete geçirilmiştir. Amerikan Eğitim Ofisinin ve diğer eğitim kurumlarının tahminine göre 1964-1969 yılları arasında doktora mezunu sayısında %30-40 civarı bir artış beklenirken, gerçek rakam %81 olarak görülmüştür. Bu 12 yıllık (1957-1969) alarm durumunun, sıkı disiplinin, korkunun ve azmin bir ulusun kendini baştan şekillendirmesine ve özellikle eğitim alanında hızlı bir ilerleme kaydetmesine neden olduğu anlaşılmıştır (Şekil 1).

Şekil 1. 1958-1963 Yılları Arasındaki Değişimler

1963 Reformu – Mesleki Eğitim Yasası (Vocational Education Act)

Bu reformun öncesinde devlet bütçesinden mesleki eğitime ayrılan yardımların kısıtlı olduğu görülmektedir. Sputnik sonrasında Amerika'nın eğitim için gerçekleştirdiği çabalar ağırlıklı olarak matematik ve fen derslerine yönelik olduğu için mesleki eğitimde oluşan boşluğu kapatmak adına 18 Aralık 1963 yılında imzalanan Mesleki Eğitim Reformu iş için eğitime odaklanmıştır. Wisconsin'de başlatılan 34 okulun pilot uygulaması ile lise düzeyindeki öğrencilerin iş sahibi olması amacıyla sektör ve okul arasında işbirliği oluşturulmuştur. Kolejle bağlantısı bulunmayan öğrencilere yeni bir hayat imkânı sunan bu program yerel işlerde veya endüstride öğrencilerin ihtiyaç duyacakları mesleki bilgileri ve becerileri öğrencilere kazandırmak amacıyla düzenlenmiş ders içeriklerine sahiptir. Mezuniyet yıllarında öğrencilerin öğretmenleri veya işverenleri tarafından seçilen eğitim istasyonlarında gerçek deneyimler kazanmaları sağlanan bu programda öğrenciler maddi kazançlar da elde etmişlerdir. Bu okullara kabul için öğrencilerin en az 16 yaşında olmaları ve belirledikleri bir ilgi alanının olması gerekmektedir. (Mason, 1968).

1963 reformun sonucunda ekonomik ve pratik bir şekilde meslek eğitimi sağlanmış, okulun topluma katkısı artırılmış, kişisel gelişim ve iş olanakları sağlanmış, iş yapabilecek insanlar içinden en iyi seçenekler tercih edilmiş ve okul tercih imkânları artmıştır. Ayrıca okul-iş arasındaki işbirliği kuvvetlenerek zaman içerisinde yeni bölümler açılmıştır. 1966 yılında güz döneminde yemek, TV tamiri, metal işleri gibi bölümler ve 1967 Ocak ayında ise veri işleme, grafik sanatları, ağaç işleri gibi ek bölümler de açılmıştır (Mason, 1968).

1965 Reformu - İlk ve Ortaokullarda Eğitim Hareketi (Elementary and Secondary Education Act) ve Higher Education Act of 1965

1964 yılında, Başkan Lyndon Johnson'ın geliştirdiği Gardner komisyonunun amacı federal eğitim yardımının fakir çocukların eğitimi de dahil olmak üzere kategorik veya spesifik ihtiyaçlara göre hedeflenmesini sağlamaktır. Böylece sistemin uzun zamandır çeşitli nedenlerden ötürü yok saydığı çocukların eğitime kazandırılması hedeflenmiştir. Reformun amacı düşük gelirli ailelerin çocukları ile yüksek gelir düzeyli ailelerin çocukları arasındaki başarı farkını kapatmaktır. Bu nedenle ilk ve orta öğretim ile yükseköğretimde eğitim hareketini desteklemek ve eğitime ayrılan bütçenin artırılması amacıyla 1965 yılında iki reform yapılmıştır. "Fakirliğe Karşı Savaş (War on Poverty)" kampanyası kapsamında 9 Nisan 1965 tarihinde imzalanan bu reformun amacı; okullarda öğrenim gören tüm çocuklar için eğitimde fırsat eşitliğinin sağlanmasıdır (LoPresti,1971). Ayrıca ana okul seviyesinden itibaren tüm çocukların maddi olarak ve öğretmenlerinin de eğitim yönünden desteklenmesidir (Paul, 2016). Federal

hükümet, eyaletlerin neredeyse her yıl ESEA hibesi almasının bir koşulu olarak okulların öğrencileri test etmelerini istemeye başlamadan önce, belirli öğrenci gruplarının performanslarını söyleyecek kadar veri bulunmamaktaydı. Bu nedenle de eyaletler ortalama puanlara bakarak her şeyin yolunda olduğunu varsaymışlardır. Ancak ESEA ile birlikte yıllık testlerden elde edilen sonuçlarla, farklı öğrenci gruplarının performanslarını incelemek mümkün olmuştur. Bu alt grup raporlaması da en savunmasız öğrencilerin düşük başarısının eski raporlama sisteminde maskelenmiş olduğunu, onların aslında göz ardı edildiğini açıkça ortaya koymuştur. Afrikalı-Amerikalılar, Latinler, yerli Amerikalılar, İngilizce öğrenenler, engelli öğrenciler ve diğerleri, öğretim programına uyum sağlayamıyor, okullar bireysel gelişimlerinden ve büyümelerinden sorumlu tutulmadıkları için bu öğrenciler dışarıda ya da geride bırakılıyorlardı. Bu da erken yaşta okulu bırakan, özgüveni düşük ve dışlanmış bir neslin ortaya çıkmasına neden olmaktadır (Education Post, 2019). Bu nedenle reformun alt başlıklarında kız öğrencilerin, yerli öğrencilerin, ikinci dil olarak İngilizce konuşan öğrencilerin ve risk grubunda yer alan öğrencilerin ihtiyaçları ayrı ayrı betimlenmiş ve desteklenmesi amaçlanmıştır (Thomas & Brady, 2005).

Rapordaki ilk başlıkta, kırsal bölgelerdeki düşük gelirli ailelerin çocukları ile şehirdeki öğrenim gören orta düzey gelirli öğrencilerin arasındaki okuma, matematik ve yazma becerilerinin arasındaki boşluğun kapatılması hedeflenmiştir (Jeffrey, 1978). İkinci başlıkta, okul öncesi programların desteklenmesi ile kırsalda ve şehirde yer alan okulların ders kitabı ve kütüphane yönünden desteklenmesi ibaresi yer almıştır. Daha sonra 1966'da üçüncü başlık olarak yer alan, yetişkin eğitimi ile yetişkinlere yönelik destekleyici ve tamamlayıcı eğitimler veren merkezler açılmıştır. 1968 yılında ise yapılan değişiklik yabancı dil olarak İngilizce konuşan öğrenciler ve engelli öğrenciler için yapılmış bir adımdır. Reforma ait raporda yer alan dördüncü başlıkta beş yıl süresince 100 milyon \$'ı aşan yardım fonunun eğitime yatırılması kararı alınmıştır. Çünkü Başlık 1 açık ve net bir şekilde sadece akademik başarının artırılmasını hedefleyen bir reformdur. Ancak gerçekte okullarda bulunan eksiklikler göz önüne alındığında devletin bu başarının artması için diğer değişkenleri (yiyecek, okul kursları, personel giderleri, vb...) de iyileştirecek daha fazla maddi yardımı okullara takviye etmesi gerektiği görülmüştür. Beşinci başlıkta Kanun 874'e göre yapılacak olan ek yardımlar düzenlenmiş, son başlıkta ise tanımlamalar ve sınırlılıklar yer almıştır.

1969 yılında ise Başkan Richard Nixon'ın imzaladığı ESEA da yer alan ikinci başlığa yönelik bir iyileştirmeyi içeren tasarı göçmen çocukların ve düşük gelirli bölgelerde yaşayan çocukların eğitim sorunlarını içermektedir. Dördüncü başlıkta engelli bireylerin ve yedinci başlıkta ise 1963'te yapılan mesleki eğitim reformunun desteklenmesini sağlayan adımların atılması sağlanmıştır. Bu tasarıda yer alan sekizinci başlıkta ise üstün zekâlı ve yetenekli öğrenciler için bir tanımlama yaparak Öğretmen Birliği (Teacher Corps) kurulmuştur (Zascavage, 2010). Öğretmen Birliği; liberal senatör Gaylord Nelson ve Edward Kennedy tarafından yükseköğretimi desteklemek amacı ile yapılan reformun içerisinde öğretmen eğitimi için düşünülmüş bir oluşumdur (Rogers, 2009). Çünkü kırsal bölgelerde öğrenim gören öğrencileri yetiştirmek için öğretmenlerin daha özel becerilere sahip olması gerektiği, ancak dönemin şartlarında öğretmen yetiştirme programlarında bu bilgilerin verilmediği tespit edilmiştir (Eckert, 2011). Bu program 17 yıl sürmüş, 650'ye yakın şehir, kasaba ve kırsal bölgede eğitsel bir inovasyonun başlatılmasına yarar sağlamıştır. Yeni mezun öğretmen adaylarının dâhil olduğu bu projede onların enerjisi ile bireysel öğretim ve çok kültürlü eğitim ortamlarında eğitim faaliyetleri başlatılmış, programda yeni yaklaşımlar denenmiştir (Teacher Corps, 2017). Bu süreçte yapılan bir diğer yenilik öğretmen eğitiminde gerçekleştirilmiştir. Sekiz haftalık bir eğitim aldıktan sonra stajyer öğretmen adayları iki yıllarını eşzamanlı olarak üniversitede, okullarda ve okul sonrası yapılan faaliyetlerde, ev ziyaretlerinde ve sağlık programlarında geçirmişlerdir. Bu oluşum son yıllarında daha çok hali hazırda görev başında olan öğretmenlerin eğitime hizmet içi eğitimlerle destek vermiş, gazi olan öğretmenlerin profesyonel gelişimi ve yeniliklerden haberdar olmasını sağlamıştır. Bu yenilikler ise eğitim teorilerinin değişmesi,

öğretim teknolojileri kavramının yeniden tanımlanmasıyla alakalıdır. Bu dönemin Dünya’da öğretim teknolojilerinin gelişimine bakıldığında sınırlı etkileşim dönemi olarak adlandırıldığı, eğitimde teknolojinin TV boyutuyla kullanılmaya başlandığı ve 242 eğitsel kanalın açıldığı görülmektedir. Eğitimde değerlendirme tekniklerinin gelişimine yönelik çalışmaların gündeme geldiği ve alana hâkim olan teorilerin ise 1960’lı yıllarda davranışçılık yaklaşımı olduğu, 1970’li yıllarda ise bilişselciliğin öne çıktığı anlaşılmaktadır (Fiş Erümit ve ark., 2016).

Öğretmen Birliği sayesinde öğretmenler yeni gelişmelerden haberdar olarak, birbirilerini desteklemişlerdir. Sağlık, Eğitim ve Yardım Departmanı tarafından bu oluşuma finansal destek sağlanmış, üniversite öğretim elemanları yerel okullarda çalışan öğretmenlere eğitimler düzenlemişlerdir. Teorik bilgi sahaya inmiş ve üniversiteler danışmanlık hizmetleri yapmışlardır. Ancak bu oluşum zaman içerisinde eyaletlerin kendi yerel yönetimleri ile eğitim anlayışlarındaki öznellik dolayısıyla sıkıntılar yaşamaya başlamıştır ve stajyerler, okullar, yerel yönetimler ve üniversiteler arasında anlaşmazlıklar ortaya çıkmıştır. 1970’lerin sonlarına doğru bu oluşumun amacından uzaklaştığı görülmüş ve Başkan Reagan döneminde 1981’de imzalanan Education Consolidation and Improvement Act ile sona erdirilerek, 1983 yılına gelindiğinde ise Öğretmen Birliği’nin bütün faaliyetleri durdurulmuştur (Teacher Corps, 2017).

ESEA hareketinde asıl niyet okulların yardım desteğiyle beraber reforma uğramasıdır. Ancak bunun yerine ulusal öncelikler kaymış, baskı grupları parçalanmış ve siyasi iklim değişmiştir. Bu reformun dönemin şartları göze alındığında en tutarlı yönü birinci başlıkta yer alan düşük geliri ve eğitimsiz bireylerin eğitime kazandırılması bu anlamda yoksulluğa karşı savaş açılması noktasıdır (Jeffrey, 1978). Ancak reformun hedeflenen başarıya ulaşamama sebepleri özetlendiğinde 7 yılda 52 milyon dolardan fazla hibenin başlıklarda yer alan amaçlara hizmet etmeyen eğitimler nedeniyle veya eğitsel olmayan uygulamalarla (okulların fiziki imkânlarını iyileştirmek ve personel giderlerini karşılamak gibi) ilgili problemlerden kaynaklandığı anlaşılmaktadır. Akademik başarıyı yükseltmesi beklenen reformun bütçesinin başka ihtiyaç duyulan alanlara kaydırılmasından dolayı asıl amacına tam olarak ulaşamadığını söylemek mümkündür. Aynı zamanda öğretmenin iş yükünün fazlalığı, ailelerin yeniliklere karşı direnmesi veya iki dilde müfredat ve eğitsel materyal hazırlamanın zorluğu ve bu konudaki eksiklikler nedeniyle de bazı hedefler ıskalanmıştır (Berman, 1977). ESEA reformunun etkililiğinin değerlendirilmesi için önerilen tasarılar da bazı hedeflerinin ölçülebilirliğinin ve nitel olmasından ötürü ölçülenebilirliğinin zor olmasından kaynaklanan durumlardan dolayı veya federal devletin etkisinden çok yerel eğitim kurumlarının her eyalette birbirinden farklı hedefler koyması nedeniyle yeterince verimli olmamıştır. Bu da reformun eksik kaldığı noktaların anlaşılmasında veya ihtiyaç duyulan başlıkların belirlenmesinde zorlanılmasına neden olmuştur (McLaughlin, 1974). Yine de aksiliklere rağmen ESEA ‘da yer alan hedefler önemli görülmüş, bazıları 1967, 1973, 1981, 1988 ve 1994 yıllarında yapılan reformlara (Cross, 2005) ve 2001’deki No Child Left Behind reformu ve günümüzde yapılan reformların temelini oluşturmuştur (Education Post, 2019).

1967 Reformu – Eğitim Uzmanlarını Geliştirme Yasası (Education Professionals Development Act, EPDA)

Yükseköğretim reformuna-Higher Education Act (1965) dayanan ve 1967 yılında desteklenmesine karar verilen Eğitim Uzmanlarını Geliştirme Yasası Başlık V kapsamında 17 Ocak 1969 yılında duyurulmuştur. Eğitici eğitimine yönelik, öğreticilerin, yöneticilerin ve eğitim uzmanlarının profesyonel açıdan daha fazla gelişmesi için yapılan ve 15.000.000 \$ bütçe ayrılması beklenen bu reforma devlet bütçesinden 6.900.000 \$ ayrılmıştır (Reitz, 1969). Takip eden akademik yılda ise 45 eyalette yükseköğretim kurumları eğitim programları düzenlemiştir.

Dört sanat eğitimi kurumunun hazırladığı Sanatta Çocuklar ve Öğretmenler İçin Disiplinler arası bir program modeli (IMPACT) EPDA altında 1970’de kurulmuştur. Amacı, okuldaki sanat aktivitelerinin geleneksel programla bütünleşebileceğini göstermekti. İnsan deneyimlerine sanatın entegrasyonu sağlamak, öğrencilerin kendi sanatsal fikirlerine karşı duyarlılıklarının artırılması, sanattaki profesyonellerin fikirlerini geliştirmelerindeki benzerlik ve farklılıkları araştırmak ile öğrencilerin yaratıcı kaynaklarını etkin bir şekilde kullanmalarını sağlamak hedeflenmiştir. IMPACT 1972’de sona erdiğinde, sanat uzmanı olmayan öğretmenler, sanatı öğretimde kullanabilme konusunda özgüven geliştirmiş ve öğrenciler daha estetik bir ortamda öğrenme fırsatı bulmuştur.

1981 Reformu – Eğitimi Birleştirme ve Geliştirme Yasası (Education Consolidation and Improvement Act)

ESEA reformu (1965); devletin parasal desteğinin dezavantajlı öğrenci gruplarına aktarılması amacıyla 1965-1980 yılları arasında tekrar düzenlemeler geçirmiştir. Reformda müfredat, eğitim kazanımları ve personellerle ilgili bütün kararlar devlet tarafından eyaletlere devredilmiştir. Ancak 1981-1988’li yıllarda ise bozulan ekonominin, artan bütçe açıklarının ve hayal kırıklığına uğratan öğrenci başarısının birleştirilmiş etkilerinin bu dönemi ”mükemmellik gündemi” hazırlamayı gerektiren bir dönem olarak görülmesine neden olmuştur. İş insanları ve sivil toplum kuruluşları tarafından geniş bir iş liderleri kitlesi ve sivil haklar örgütleri koalisyonunun desteklediği mükemmellik gündeminde, okullardaki bu sıkıntıların tüm öğrenciler için eğitimi geliştirmeye ve nihayetinde ülke ekonomisini artırmaya hizmet edeceği inancı hâkimdi. Dönemin Başkanı Reagan da eğitimde birliği sağlamak ve geliştirmek için Nation At Risk Raporunda tespit edilen eksiklikleri kapatmayı ve eğitimde bir bütünlük sağlamayı hedeflemiştir. Nation at Risk raporuna göre Amerikan öğrencileri Dünya’da ki diğer öğrencilerle kıyaslandığında başarı olarak geri sıralarda yer almaktadır (Lips, 2008). 1963-1979 yılları arasında SAT skorlarında sözel 50, 40 puan matematik düşüşü saptanmış, öğrencilerin %40’ının okuduklarını yorumlayamadığı anlaşılmıştır. Yalnızca %20’sinin bir rapor veya makale yazabildiği ve sadece %33’ünün ise çoklu adımlı problem çözebildiği görülmüştür (Hayes, Wolfer ve Wolfe, 1996). Öğrenci performanslarındaki bu düşüşün önüne geçebilmek için ise reform yapılmıştır. Reforma göre 4 yıl İngilizce, 3 yıl matematik, fen ve sosyal bilimler ile yarım yıl teknoloji dersleri artırılmış, özel ihtiyaç grubu öğrencilere devlet desteği sağlanmıştır. Ayrıca öğretmenlere hizmet içi eğitimi verilmiş, aile okul işbirliği ve yetişkin eğitimi gibi konularda da düzeltmelere gidilmiştir. Bu dönemin sonunda ise SSCB ile Soğuk Savaş dönemi sona erdirilerek uzlaşma yoluna gidilmiştir. Reagan’ın görev süresinde, federal hükümet eğitim politikasında doğrudan bir rol oynamak istememiştir. Bunun yerine Reagan, eyalet valilerinin ve yasa koyucuların başarıyı desteklemek için daha fazla sorumluluk üstlendikleri yerel, gelişmiş bir eğitim reformu modeline itmiştir.

1989 Reformu – Milli Eğitim Zirvesi (National Education Summit)

1989-1992 yılları arasını kapsayan bu reform, 1981’deki mükemmellik gündeminin bir düzeltmesi olarak başlamıştır. Amacı uyumlaştırılmış standartların, testlerin ve hesap verebilirlik politikalarının uygulanması yoluyla eğitim sistemlerini iyileştirmektir. 1989’da Başkan George H. W. Bush’un, düzenlediği eğitim zirvesinde federal hükümetin, eğitim sistemlerinin geliştirilmesine ve ülkenin küresel ekonomik rekabet edebilirliğinin artırılmasına yardımcı olacak ulusal hedeflerin oluşturulmasına dair bir planı geliştirilmesine çalışılmıştır (Johnson, 2016). Zirvenin sonucunda ulusal standartların oluşturulması, ulusal sınavlar ve okul seçimi için bir yol haritası çizilmiştir. Ayrıca ebeveynlerin çocuklarına ilişkin okul seçimi hakkının olması, hükümetin öğrenci burs desteğini arttırması gibi programlar gündeme getirilerek savunulmuştur. Bu zirvede alınan kararlar Amerika 2000 başlığıyla raporlanmıştır. Düşük başarılı öğrencilerin ve maddi yardıma ihtiyaç duyan okullara bursun

yönlendirilmesine karar verilmiş, 1990 yılında toplanılan zirvede ise 2000 yılından önce hükümetin erişmesi hedeflenen altı madde kararlaştırılmıştır:

Bu altı maddeye göre;

1. Bütün çocuklar okula hazır yaşa geldikleri zaman okula gitmeli,
2. Liseyi %90'lık bir başarı göstererek tamamlamalı,
3. Temel konularda her Amerikalı birey fikir sahibi olmalı ve başarı göstermeli,
4. Fen ve matematik branşlarında Amerikan öğrenciler dünyada birinci olmalı,
5. Bütün yetişkinlerin okuryazar olması ve hayat boyu öğrenmeyi gerçekleştirebilmesi sağlanmalı,
6. Bütün okulların uyuşturucudan arınmış, güvenli ve disiplinli olması hedeflenmiştir (Stallings, 2002).

Amerika 2000 kararları Kongre'de başarılı olamamıştır, ancak Bush'un eğitim stratejisi standartlara, testlere ve hesap verilebilirliğe dayalı eğitime federal katılımın artması için hız kazanmasında rol oynamıştır.

1994, Amerika'yı Eğit Yasası (Educate America Act, Goals 2000)

Başkan Bush gibi Başkan Clinton da standartlara dayalı reformların güçlü bir savunucusuydu. 2000 yılına kadar ulusal çapta bütün okulların hedeflenen yapıya ulaşması için okulların bireysel olarak kendi programlarını geliştirmesi ve öğrencilerin tam kapasitelerine ulaşmalarını hedefleyen bu reform Clinton döneminde gerçekleştirilmiştir (Johnson, 2016). Başkan Bush döneminde alınan Goals 2000 kararlarının gerçekleştirilmesi hedeflenmiştir.

Buna göre Amerikan Okullarını İyileştirme Hareketi/ Improving America's Schools Act (IASA);

- Devletin eyaletlerden beklentisi Başlık I içerisinde durumu ifade edilen öğrencilerin, ihtiyaç duydukları eğitim-öğretimi aldıklarından emin olmaları, öğrenme hedeflerinin ve müfredat fırsatlarının tüm öğrenciler için aynı olduğunu devlete kanıtlamaları istenmiştir.

- 2000 yılına kadar ulusal çapta bütün okulların hedeflenen yapıya ulaşması için okulların bireysel olarak kendi programlarını geliştirmesi ve bir yıl içerisinde yeterli ilerleme kaydedemeyen okulların tespit edilip, finansal olarak desteklenmesini,

- 1965'te gerçekleştirilen reformun yeniden düzenlenmesiyle beraber düşük gelirli okullara daha fazla kaynak ayrılmasına yönelik,

- Hedef tüm öğrencilerin Dünya çapında fen ve matematikte başarılı olmasıdır.

1994, Improve America's Schools Act 1965'te gerçekleştirilen reformun yeniden düzenlenmesiyle beraber düşük gelirli okullara daha fazla kaynak ayrılmasına yönelik gerçekleştirilen bir reformdur. Bu hedeflere göre lise öğrencilerinin en az dört yıl İngilizce, üç yıl matematik ve üç yıl ise fen dersleri almaları zorunludur. Ayrıca üç yıl sosyal bilimler dersleri almaları, bir dönem bilgisayar bilimleri dersleri almaları ve kolej öğrencilerinin ise iki yıl yabancı dil dersi almaları gerekmektedir. Ancak sürecin sonunda 2001 yılına gelindiğinde yalnızca 22 okulun bu hedefleri uygulamaya koyduğu görülmüştür. Reformun sonucunda eyaletler arasında ve kendi içlerinde standartlara dayalı reformların uygulanmasındaki değişikliklerin politika kaymalarına ve fırsat eşitsizliklerinin devam etmesine neden olmuştur. Sonuç olarak Goals 2000 tam olarak hedeflendiği gibi başarıya ulaşamamış bir reformdur (Iorio & Yeager, 2011).

2001 Reformu – Hiçbir Çocuk Geride Kalmayacak (No Child Left Behind Act, NCLB)

Amerika'nın 43. Başkanı George W. Bush döneminde gerçekleştirilen bu reform 1965'teki reformdan bu yana hükümetin 200 milyar dolardan fazla bütçesini eğitime ayırmasına rağmen hala pek çok geride kalan öğrenci olduğu gerekçesiyle gerçekleştirilmiştir (No Child Left Behind Raporu, 2002). Reform kendisinden önceki 1994 IASA reformu gibi standartlara dayandırılmıştır ancak iki farklı yönüyle farklılaşmaktadır. Birincisi, reformun iyileştirmeye ulaşmak için daha sistemik bir yaklaşımı benimsemesidir. İkincisi ise, eyaletlerin, bölge ve okulların - öğrenci başarısını artırma yönünde istikrarlı ve kanıtlanabilir bir ilerleme kaydetmesini daha ciddiye almasıdır (Cross, 2015). İki taraflı parti desteğiyle Kongre tarafından kabul edilen reform, aynı zamanda federal hükümetin 1981'deki ESEA'nın tarihe geçen düzeydeki bütçe kesintilerini gidermeye yönelik ortak bir girişimdir. Reformun ana amacı 12 yılda öğrencilerin belirlenen ulusal başarı seviyesine ulaşması ve 2006'da 1990'da yapılan reformun tekrar düzenlenmesi ile ilk ve orta öğretim arasındaki bağı kuvvetlendirmektir.

Reforma göre;

- Akademik başarının artırılması yönünde kaydedilen yavaş ilerleme nedeniyle devletlerin federal olarak öngörülen düzeltici yaptırımları okullara ve Başlık I fonlarını alan ilçelerde hesap verebilirlik önlemlerine eklemelerini istendi.

- Fon alan okullardaki ve bölgelerdeki öğrenim gören tüm öğrencilerin, uluslararası çapta her yıl 3-8. sınıflarda ve bir kez daha lisede hem okuma hem de matematik alanlarında teste tabi tutulmaları hedeflendi.

- Ayrıca eyaletlerin matematik, okuma ve fen için akademik standartları benimsemeleri ve bu standartlarla uyumlu değerlendirme yapmaları istendi. Bununla beraber 3-5, 6-9, veya 10-12. sınıflardan birinde fen alanında en az bir kez de öğrencilerin sınava tabi tutulmaları kararlaştırılmıştır.

- Reforma göre değerlendirmeye alınan öğrencilerin başarıları onların bağlı olduğu alt gruplara- düşük gelirli öğrenciler; engelli öğrenciler ve başlıca ırksal ve etnik gruplardan öğrenciler- göre raporlanmalıdır. 2013-14 öğretim yılı itibarıyla, alt gruplarda yer alan tüm öğrencilerin, okuma ve matematikte sınıfın ortalaması düzeyinde bir yeterliliğe ulaşması beklenmektedir.

- Reform eyaletlerin kendi eğitim sistemlerinde neyin “yeterli” olacağını belirleyebilmeleri konusunda onlara özgürlük tanımıştır.

- Başlık 1 kapsamında yer alan okullarda çalışan tüm öğretmenlerin, devlet tarafından belirlenen “yüksek nitelikli öğretmen” (HQT) kriterlerini karşılamaları gerektiğini ve bu öğretmenlerin okullara eşit bir şekilde dağıtılmasını sağlamak için adımlar atılması gerektiği ifade edilmiştir.

Sonuç olarak NCLB, eyaletler arasında kapsamlı standartlara dayalı reformların kabul edilmesinde önemli rol oynamıştır. Bununla birlikte, kendi yeterlilik seviyelerini belirleme konusunda eyaletlere verilen esneklik, standartların ve hesap verebilirlik sistemlerinin kapsam ve titizliklerinde farklılık göstermesine neden olmuştur. Reformun sonucunda öğretmenlerin derslerde standart testlere daha fazla eğilim gösterdiği görülmüştür. Sosyal alanlar için bütçeden finansal destek ayrılmamış ve ulusal sınavlarda başarı artmasına rağmen, etnik gruplar arasındaki farklılık kapanmamıştır.

Hiçbir Çocuk Geride Kalmayacak Hareketi; birçok aileye çocuklarını göndermeleri için farklı devlet okulları seçeneği sunarken, eğer öğrencinin gittiği okulun imkânları yeterli değilse ücretsiz özel ders desteği vermektedir. Eğer ebeveyn okulun güvensiz olduğunu düşünüyorsa başka istediği bir devlet okuluna öğrencinin kaydını alma özgürlüğüne sahiptir. Sözleşmeli (charter) okulları destekleyen reform,

özel okullarda okuyan öğrencilere burs imkânı sağlamanın yanı sıra evde özel derslerle okuyan öğrencilerin ailelerine de ayrıca destek vermektedir (No Child Left Behind Raporu, 2002; White, t,y).

2015 Reformu - Her Öğrenci Başarılı Olur Yasası (Every Student Succeeds Act, ESSA)

50 yıldan fazla bir süre boyunca tüm çocuklar için eğitim eşitliği sağlamak ESEA'nın (1965) merkezi bir hedefi olarak kalmıştır. Bununla birlikte, otuz yıllık federal yardım, düşük gelirli ailelerden gelen öğrenciler ile onların maddi olarak daha refah içinde yaşayan akranları arasındaki akademik performanstaki boşluğun istenen şekilde ortadan kaldırılmasına neden olmamıştır. Ayrıca, 2015 Ulusal Eğitim İlerleme Değerlendirmesi (NAEP) tarafından ortaya konan verilerde, etnik farklılıklara sahip öğrenciler arasında başarı boşluklarının devam ettiği görülmektedir (Johnson, 2016). Orijinal ESEA mevzuatının 1965'de yürürlüğe girmesinden bu yana, âdemi merkezîyetçi ve hükümetler arası karmaşık eğitim politikası oluşturma sistemi eyaletler ve bölgeler arasında eşit olmayan reform modelleriyle sonuçlanmıştır. ESSA kendinden önceki NCLB reformundan eğitim politikaları için alınan kritik kararların yetkisinin yalnızca federal devlete ait olmasını sonlandırmış, bu yetkiyi eyaletlere devrederek eyaletlerin federal devletin çerçevesi içerisinde kendi kararlarını almasını sağlayarak esneklik kazandırmasıyla farklılaşmıştır. Ayrıca öğrencilere NCLB'da zorunlu tutulan okuma ve matematik alanlarındaki 3-8. Sınıflardaki ve lisede bir kez yapılan testler yerine, eyaletlerin kendi belirledikleri zamanlarda sınav yapmalarına imkân sağlamıştır. Ancak fen testleri için NCLB ile aynı şekilde 3-5, 6-8, 10-12. sınıflarda başarı testlerinin yapılmasına karar verilmiştir. Öğretmen yeterlilikleri için ise NCLB'a göre tüm öğretmenlerin yüksek vasıflı olmaları gerekir. Yani mevcut öğretmenlerin lisans derecesine sahip olmaları, öğrettikleri alanlarda konu hakkındaki bilgileri göstermeleri ve öğrettikleri konuda bir sertifika veya lisans almaları gerekmektedir. Yeni atanan öğretmenler de lisans derecesine sahip olmalı ve konu sınavlarını geçmelidir. ESSA'da ise bu ölçütler kaldırılmış, öğretmenlerin eyaletlerin belirlediği Başlık I'e uygun standartları sağlamaları yeterli görülmüştür. Ayrıca NCLB'da ebeveynler sürecin dışında tutulurken, ESSA'da ebeveynler eyaletlerin eğitimle ilgili aldığı kararlarda sürecin içine dâhil edilmelerini sağlamıştır (ESSA Act, 2015).

Reformun amacı öğrencilerin lise mezuniyetleri sonrası ayakta durabilecekleri ve bir meslek kazanabilecekleri bilgi birikimi ile mezun edilmeleridir. Ayrıca düşük performans gösteren okulların veya okul bırakma oranı yüksek, alt grupların diğer gruplar tarafından ezildiği ve sıkıntı yaşadığı okulların desteklenerek hükümetin bu öğrencilerin sorunlarının çözümlerine yönelik yatırımlar yapmasını sağlamaktır. Her eyaletin veya yerel yönetimin kendi güçlü sistemini kurarak esnekleşmesi ve Hiçbir Çocuk Geride Kalmayacak reformunda olduğu gibi kurabiye kalıbına benzetilen bir standartlaşmanın önüne geçilmesi gerektiği imzalanmıştır. Standartlaştırılmış testler yerine öğrencinin biçimlendirici ve sonuç değerlendirme ile başarılarının ölçülmesi gerektiği savunulmuştur. Ailelerin çocuklarının ilerlemesini takip edebilmeleri için yıllık başarı değerlendirmelerinin yine sürdürülmesi ancak bunun dışında yapılan öğrenciye ve öğretmene yük getiren gereksiz ve yetersiz testlerin kaldırılması gerektiği belirtilmiştir. Bu yıllık yapılan sınavlarda ise kritik düşünme becerisi, problem çözme ve yazma becerilerinin ölçülmesinin amaçlandığı soru formatları kullanılmaya başlanmıştır. Eğitimlerinin daha güçlü bir zemine inşası için her çocuğun iyi bir okul öncesi eğitim alması için bu yönde imkânların arttırılması da reformun amaçları arasındadır (ESSA İlerleme Raporu, 2015; ESSA Raporu, 2016). Reform ile öğrencilerin %95'inin 3. sınıftan 8. sınıfa kadar yılda bir kez yapılan sınavlara tabi tutulması, 10. ve 12. sınıflardaki öğrencilerin ise okuma, dil ve matematik alanlarda bir kez test edilmesi gerektiğini vurgulanmıştır. 3-5, 6-9, 10-12. Sınıf aralıklarında ise fen testlerinin birer kez yapılması amaçlanmıştır (ESSA Raporu, 2016).

Reforma göre eyaletlere düşen görev; öğrenci başarısı için göstergeler oluşturmak, bu göstergeleri anlamlı bir yıllık farklılaşma sistemine dâhil etmek ve bu sistemi de iyileştirilmesi gereken okulları

tanımlamak için kullanılmalarıdır. Buna göre bütün okullar öğrencilerin eyalet çapında testlerdeki akademik başarısını, İngilizce dil yeterlik puanlarını ve okul kalitesini veya öğrenci başarısını eğitimdeki göstergelerin kaydını tutmak amacıyla kullanılmalıdır. İlk ve orta öğretimde ekstra akademik ölçümler yapılmalı ve bunların puanları gösterge olarak belirlenmeli, liselerde ise dört yıllık mezuniyet oranları göz önünde bulundurulmalıdır. Destek verilecek okullar belirlenirken %5’lik en düşük performans gösteren okullara kapsamlı destek ve geliştirme sağlanırken (Comprehensive Support and Improvement-CSI), düşük performans gösteren alt gruplarda ise hedeflenen destek ve geliştirme faaliyetleri (Targeted Support and Improvement TSI) yürütülmelidir (Martin, 2016). Okulların kapsamlı destek alabilmesi için ise ya liselerin mezun ettikleri öğrenci sayısının okul mevcudunun en az üçte ikisi olması veya Başlık 1 kapsamına alınmış desteklenen okullardan biri olması ve eyaletin belirlediği başarı göstergelerinin %5 oranında altında kalmış olması gerekmektedir. ESSA öncesinde okulların öğrenci başarısını belirlemek için ikili sistemi aynı anda kullandığı görülmektedir. Bunlardan biri ulusal olarak belirlenen kriterlere göre kullanılan not sistemi, diğeri ise eyaletlere özgü kullanılan A-F not sistemidir. Ancak bu çift başlı yürütülen sistem eğitimcilerin ve ebeveynlerin öğrenci başarısı konusunda kafasını kurcalamaktaydı. ESSA’da ise hedeflenen amaç bu değerlendirme sistemini eyaletin değerlerini ve vizyonunu temsil eden tek bir tutarlı sisteme dönüştürmektir. Hedeflenen destek ve geliştirme faaliyetlerinin sağlanması beklenen okullarda 2000 yılında NCLB reformuna göre, her alt grup, yıllık olarak hedeflenen yüzde 100 yeterliliği sağlamalıydı. Oysa ESSA reformunda eyaletler düşük performans gösterme konusunda tutarlılık gösteren alt gruplara sahip olan herhangi bir okulu tanımlaması yeterli görülmüştür.

Alt gruplar belirlenirken ise;

- En az bir göstergede en düşük performans seviyesinde performans gösteren bir öğrenci grubu olup olmadığı;
- Eyaletin uzun vadeli hedeflerini veya kısa süreli alınan geçici ilerleme hedeflerini gerçekleştirmeyecek bir grup olmasına,
- Belirlenen eşğin altında kalan bir alt grup olmasına veya
- Tüm öğrenciler için eyalet ortalamasının oldukça altında bir performans gösteren bir alt grup olma durumuna dikkat edilmektedir.

Okullarda yapılacak müdahalelerde ise ailelerin, yönetimin ve öğretmenlerin paydaş olarak sürece dâhil edilmesi gerektiği ifade edilmiştir. Kapsamlı destek ve geliştirme okullarının planlarını yerel eğitim kurumlarının, düşük performans gösteren alt gruplarla ilgilenen hedeflenen destek ve geliştirme okullarının planlarının ise belirlenen okulun kendisi tarafından hazırlanması gerektiği reform kapsamında belirlenmiştir (Martin, 2016). ESSA, eyaletlerin CSI ve TSI okullarındaki müdahaleleri desteklemek için Başlık I Kısım A fonlarının yüzde 7’sini ayırmasını şart koşmakla beraber, CSI için belirlenen okulların yılda en az 500.000 dolar almasını ve TSI için belirlenenlerin yıllık 50.000 dolar almasını öngörmektedir.

2008 tarihinden itibaren Başkan Obama’nın eğitim alanında gerçekleştirdiği yenilikler özetlendiğinde; her eyalette yüksek akademik standartların uygulamaya girmesi, lise mezunu öğrencilerin mezuniyetleri sonrasında iş imkânı sahip olabilecek veya bir üniversiteye başlayabilecek düzeyde uluslararası kabul görececek bir eğitim seviyesine ulaşmış olması amaçlanmıştır (Department of Education, 2010). ESSA reformu ise yine Başkan Obama döneminde 10 Aralık 2015 yılında imzalanan bu reform; etnik köken, gelir ve lokasyon gibi farklar olmadan her çocuğun hak ettiği eğitime ulaşması ve kendileri için hayal ettikleri geleceği elde etme şansı bulabilmeleri için atılan bir adımdır.

Reformla beraber çeşitli uygulamalarla ihtiyaç duyulan bölgeler ve/veya öğrenciler desteklenmiştir. 2009 yılında Eğitim Bakanlığı Yenilik ve İyileştirme Dairesi tarafından yapılan bir müdahale olan i3

(Investing in Innovation) programı hayata geçirilmiştir. Amaç öğretmen ve okul yönetiminin etkililiğini arttırmak, öğrencilerin bilim, teknoloji, mühendislik ve matematik (STEM) alanında başarısını ve eğitim sürecine ailenin paydaşlığını arttırmak, öğrenme güçlüğü bulunan öğrencilerin veya İngilizce yabancı dil öğreniminde yaşayan öğrencilerin gelişimini sağlamak ve etkili teknoloji kullanımını desteklemektir (Knowles ve ark., 2013). Örneğin Tennessee eyaletindeki inovasyon bölgesi olarak görülen okullarda düşük performanslı öğrencilere uygulanan müdahalelerin olumlu sonuçlar verdiği de görülmüştür. (Martin, 2016).

Reformun sonucunda farklı etnik kökenden gelen öğrencilerin lise mezuniyet oranı şimdiye kadar görülen en yüksek orana (%81'e) ulaştığı görülmüştür. Okul bırakma oranları farklı etnik kökenlerden gelen öğrenciler arasında %25 azalmıştır. Okul öncesi eğitim için milyar dolarlık yatırımlar sağlanmıştır. Hedeflenen 100.000 STEM öğretmeninin yetiştirilmesi hedefi yarı yarıya başarılararak ön görülen takvimin önüne geçilmiştir. Son olarak 20 milyon öğrencinin yüksek hızda internet erişimi sağlanmıştır (ESSA İlerleme Raporu, 2015).

SONUÇ

Amerika'nın birçok seviyeden oluşan ve parçalanmış eğitim yönetimi yapısı politik anlamda ve yönetim anlamında ulusal bir eğitim politikası oluşturmayı zorlaştırmaktadır. Bununla birlikte, farklı etnik kökenlere sahip vatandaşları olan ve sosyoekonomik farklılıklardan ötürü başarı boşlukları, küresel ekonomik rekabet ve uluslararası sınavlardaki öğrencilerin performansıyla ilgili endişeler Amerikan devlet okullarının daha aktif bir federal rol oynamak zorunda kalmasına neden olmuştur. Amerikan tarihinin Sputnik'in Ay'a gönderilmesinden itibaren günümüze kadar olan süreçte gerçekleştirdiği eğitim odaklı reformların ortak noktaları olduğu yapılan derleme sonucunda ortaya çıkmaktadır. Bu ortak noktaların ilki farklı siyasi arka plana sahip başkanlar tarafından imzalanan reformların birbiriyle çelişmediği, aksine birbirinin eksik kaldığı noktaları tamamlayacak şekilde sürecin devam ettirilmesinin anlaşılmasıdır. Demokrat ya da Cumhuriyetçi, liberal veya muhafazakâr olsun her görüşten insanın bulunduğu ortak payda Amerika'nın eğitim sisteminin küresel yarışa ve teknolojik gelişmelere uygun şekilde öğrencilerin yetişmesine uygun olmadığıdır. Özellikle düşük gelirli veya azınlık öğrencileri eğitecek düzeyde bir eğitim sisteminin olmadığı ve bir şeylerin değişmesi gerektiğinin kabul edildiği görüşü her dönemde hâkimdir. Diğer bir nokta ise eğitime ayrılan imkânların devlet eliyle verilen burslar tarafından desteklendiği ve dezavantajlı görülen alanlara öncelik verildiğidir. Benzer şekilde Türk Eğitim Sistemi için de hükümetlerden bağımsız bir şekilde eğitim reformları yapıldığında ve uzak hedefler objektif bir şekilde gelecekteki durum ve mevcut durumun analizi iyi yapılarak ihtiyaca yönelik belirlendiğinde daha sağlıklı sonuçlar alınabileceği öngörülmektedir.

Reformların odak noktasını oluşturan konulara bakıldığında ise ağırlıklı olarak matematik ve fen derslerinin sayısının ve niteliğinin artırılmasına yönelik girişimlerin hedeflendiği görülmektedir. Ödevlerin niteliğinin ve sayısının değiştirilmesi (1958 Reformu), öğrencilerin ilgi alanlarına yönelik okul sonrası kursların (after-school) açılması ve bilgisayar ve internet temelli teknolojilerin (bilgisayar, programlama ve robotik) okulla entegrasyonu göze çarpmaktadır. Okul sistemlerini baştan yapılandıran reformlar öğretmen, yönetici ve uzmanlara üniversite işbirliğiyle hizmet içi eğitimler düzenlenmesini hedeflemiş ve gerçekleştirmiştir (1963 Reformu ve 1981 Reformu). Mesleki eğitimi yeniden düzenleyen reformlar ile farklı cinsiyet, etnik köken, gelir durumu ve engelli öğrenciler için uygulamalardaki değişiklikler ve fırsat eşitliğinin sağlanması hedeflenmiştir. Yükseköğretimde ise burs ve projelere devlet desteği hedeflenen reformlar birbirini takip eden bir sıra ile 2015 yılına kadar sürdürülmüştür.

Türkiye'de ise son 30 yılda gerçekleştirilen eğitim reformları incelendiğinde Küresel Eğitim Reformları adı altında eğitim reformlarının gerçekleştirildiği göze çarpmaktadır. Dünya Bankası öncülüğünde gerçekleştirilen Milli Eğitimi Geliştirme Projesi ve Temel Eğitim Projeleri ile eğitimde

adem-i merkeziyetçilik sağlanmaya çalışılmış, okulların mali açıdan özgürleşmesi ve fiziki koşulların iyileştirilmesi hedeflenmiştir (Toker Gökçe, 2013). Bu adımlar Amerika'nın 1958 ve 1994 reformlarıyla benzerlik taşımaktadır. Milli Eğitim Bakanlığının gerçekleştirdiği projelerde ise 1990 yılında okulların teknolojik ve fiziki koşulları iyileştirilmeye çalışılmış, yeni müfredatlar geliştirilmiştir. Orta öğretim reformuyla 2006-2011 yılları arasında yeni meslek liseleri programları hazırlanmış, mesleki eğitim için modüller 1963 Reformundaki gibi geliştirilmiştir (Toker Gökçe, 2013). 2011 yılında ise 1967 reformundaki gibi özel eğitimde iyileşmeler için adımlar atılmış öğretmen eğitimleri verilerek kaynaştırma eğitimi ve engelsiz yaşama yönelik uygulamalar yürürlüğe konulduğu anlaşılmaktadır. Türkiye'de ise 1958 reformunda olduğu gibi üstün yetenekli öğrenciler tespit edilerek bilim sanat merkezleri (BİLSEM) kurulmuş ve öğrencilerin kendi ihtiyaçları doğrultusunda eğitim alabilmesinin sağlanması amaçlanmıştır. Ancak BİLSEM'ler incelendiğinde aslında öğretmen eğitimi, fiziksel altyapılar ve eğitim programı gibi konularda eksiklikler olduğu, örgün eğitime dönüştürülerek bilim ve sanat okulları olarak değerlendirilirse daha verimli olabileceği yönünde çalışmalar mevcuttur (Kaya, 2013). Ayrıca teknolojinin okulla entegrasyonu konusunda 1984 yılından itibaren günümüze kadar yenileşme hareketlerinin gerçekleştirildiği görülmektedir. Türkiye'de bilgisayar destekli eğitim için gerekli alt yapı ve donanımın sağlanması faaliyetlerine 1984-1993 yılları arasında ağırlık verildiği, 1993-2003 yılları arasında ise üniversitelerde uzaktan eğitim çalışmaları yürütülmeye başlandığı göze çarpmaktadır. Bilgi teknolojisi araçları temel eğitimin tüm kademelerine entegre edilmeye başlanmıştır. 2003-2013 yılları arasında ise Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH) projesi ile eğitim ve öğretimde fırsat eşitliği sağlamak için sınıflarda ve okullarda akıllı tahta ve diz üstü bilgisayar kullanımı ile internet alt yapısının tamamlanmasına yönelik faaliyetler başlatılmıştır ve günümüzde halen devam ettirilmektedir (Fiş-Erümit, ve ark., 2016). Ayrıca okullardaki uygulama öğretmenlerine hizmet içi eğitimlerle destek sağlanması, e-kitaplar ve öğrenme nesnelileriyle öğrenme ortamlarının desteklenmesi amaçlanmıştır (Akgün ve ark., 2011).

Değişen teknoloji ve politik olaylardan birebir etkilenen reformların ne amaçla yapıldığının ve sonucunda elde edilen pratik çıktılarının anlaşılmasının Türk Eğitim Sistemi açısından da yararlı olacağı düşünülmektedir. Sputnik sonrası Amerikan eğitim reformları incelendiğinde programların yetkisinin eyaletlere hatta okullara devredildiği, Türkiye'deki programların ise tek elden hazırlanarak tüm ülke çapında uygulanmasının beklendiği görülmektedir. Bu durum programın uygulanma potansiyelini arttırırken, okulların ihtiyaç ve isteklerinin de göz önünde bulundurulmasını sağlamaktadır. Ayrıca yetişkin eğitimi, öğretmen eğitiminde hizmet içi eğitimlerin özendirilmesi gibi konularda Amerikan eğitim sisteminin daha teşvik edici olduğu anlaşılmaktadır (Baş, 2013). Türk eğitim sistemi için de bu konulara ilişkin iyileştirmeler yapılması önemlidir. Türkiye'nin de uluslararası platformlardaki sınavlarda ivmesini arttırabilmesi ve bazı eğitsel problemlere kalıcı çözümler getirebilmesi adına reformların dikkate alınması önemli olabilir. Özellikle 1965 reformunda Amerika'nın karşı karşıya kaldığı göçmen öğrenci popülasyonunun geri kalmaması için alınan önlemler Türkiye için de örnek teşkil etmektedir. Göçmen öğrencilerin sayısının artmasına bağlı olarak yaşanabilecek durumlar için hazırlanan MEB'in 2015-2019 stratejik planında yer almaktadır ve bu kararların uygulanması önem taşımaktadır (Levent & Çayak, 2017). Reformların çıktılarında yola çıkılarak yapılabilecek bazı öneriler aşağıda yer almaktadır:

- Türkiye'de de Amerika'da olduğu gibi farklı kimliklere sahip öğrenciler, göçmen sorunları, dezavantajlı gruplar bulunduğu 1965 reformunda olduğu gibi devlet eliyle eğitime ayrılan bütçenin arttırılması gerçekleştirilebilir. Öğretmenlerin ve idarecilerin hizmet içi eğitimlerle özellikle göçmen öğrencilerle daha kolay anlaşabilmek için dil eğitimi almaları, öğretim materyallerinin ve müfredatların dezavantajlı öğrenci grupları için tekrar gözden geçirilmesi sağlanabilir. 2016 yılında başlatılan Suriyeli Çocukların Türk Eğitim Sistemine Entegrasyonunun Desteklenmesi gibi projelerin sayısı arttırılabilir (MEB, 2017). Suriyeli veya Iraklı göçmen öğrencilerin yoğun olarak eğitim gördüğü okullarda savaşın

yıpratıcı ve korkutucu izlerini azaltmak için psikolojik destek hizmetleri verilebilir.

• 1965 reformunda olduğu gibi ikinci dili Türkçe olan Suriye'li ve Irak'lı (göçmen) öğrenciler için dil takviye kurslarının açılması, yine 1965 reformunda yer alan Öğretmen Birliği hareketinde olduğu gibi, eğitim fakültelerinde öğretmen adaylarının lisans programlarına çok kültürlü eğitime yönelik ders içerikleri oluşturulabilir. Ayrıca 1-15 Temmuz ve 1-15 Eylül dönemlerinde üniversiteler hizmet içi eğitimler düzenleyerek öğretmenlerin daha yüksek standartlarda öğretim yapabilmeleri için profesyonel anlamda onları geliştirecek ihtiyaç duydukları konularda eğitim verebilir. Örneğin alternatif ölçme değerlendirme teknikleri, teknolojiyi etkili kullanma, özel öğretim yöntemleri gibi konularda eğitimler planlanabilir.

• Büyük ölçekli değişimlerden önce pilot çalışmalar ile uygulamalara geçilmesi, bunun için de gerçekten evreni temsil eden örneklerle pilot çalışmaların yürütülmesi gerçekleştirilebilir. Fatih projesi gibi büyük ölçekli ve yüksek harcamalar gerektiren uygulamaların etkililiğinin takip edilmesi, öğrenci başarısının ve mevcut durumun analizinin iyi yapılması önem teşkil etmektedir. Çünkü 1965 reformunda olduğu gibi eğer uygulamalar yeterince analiz edilemezse iyileştirilen fiziki imkânlar ve hazırlanan programlar amacı dışına çıkabilir. Hedeflenen faydayı sağlamayabilir. Bu nedenle uzak hedefler iyi belirlenmeli ve öğrenci başarısı bu hedeflere uygun testler veya ölçme değerlendirme yöntemleriyle takip edilmelidir. Öğrencilerin verileri kayıt altına alınıp, büyük veriler anlamlı hale getirilerek öğrenme analitiğinden faydalanılabilir.

• 1967 mesleki eğitim hareketinde olduğu gibi okul stajları ve mesleki eğitimde gerçek iş tecrübesi için fırsatların artırılması, sanayi-okul-üniversite işbirliklerinin artırılması sağlanabilir. Nitekim son günlerde gerçekleştirilen TOBB ile MEB arasında imzalanan protokolle meslek liselerinin özel sektörün ihtiyaç duyduğu bireyleri yetiştirebileceği şekilde yeniden yapılandırılması ve okullarda atölyelerin kurulması hareketi buna bir örnektir (Hürriyet, 2019).

• Fen ağırlıklı branşlardaki ilerleme çalışmada incelenen reformların ana noktalarından birini oluşturduğu görülmüştür. Türkiye'de de ilk Fen lisesinin 1963'te açıldığı düşünüldüğünde, geri kalmamak adına son yıllardaki okullaşma türlerindeki dağılımlar göz önüne alınarak fen liselerinin sayısının ve kalitesinin artırılması önerilebilir. 2001 ve 2015 reformlarında olduğu gibi gündemin takip edilmesi ve okullarda matematik ve fen bilimlerinin yanı sıra felsefe, tarih, coğrafya bilgilerinin de üzerinde durulması, öğrencilerin ders dışı faaliyetlerinin (kültürel, sportif, sanatsal, vb.) desteklenmesi, okul dışı öğrenme ortamları nitelik ve nicelik olarak artırılması önerilebilir.

KAYNAKÇA

Akgün, E., Yılmaz, E. O., & Seferoğlu, S. S. (2011). Vizyon 2023 strateji belgesi ve fırsatları artırma ve teknolojiyi iyileştirme hareketi (FATİH) projesi: Karşılaştırmalı bir inceleme. *Akademik Bilişim*, 2(4), 115-122.

Baş, G. (2013). Amerika Birleşik Devletleri Eğitim Sistemi: Karşılaştırmalı Bir Çalışma. *Journal of Educational Science*, 1(1), 63-93.

Berman, P. (1977). Federal Programs Supporting Educational Change, Vol. VII: Factors Affecting Implementation and Continuation.

Bulduk, S. (2012). Sputnik sendromu. *Sosyoloji Dergisi*, 3(12), 61-69.

Carter Gilbert (1957, 7 Aralık). America's Sputnik dies bleeping on the ground Oh What a Flopnik! Satellite blows up before take-off. *Daily Herald*

Coşan, M. C., & Emiroğlu, O. N. (2005). Bilimsel makale nasıl yazılır? *Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi*, 1(2), 26-38

Cross, C. (2005). The evolving role of the federal government in education. *After Student Standards Alignment*, 1-13.

Department of Education (2010). Supporting Science, Technology, Engineering, and Mathematics Education (2010). <https://ed.gov/policy/elsec/leg/blueprint/faq/supporting-stem.pdf>

DeWitt, N. (1958). Basic Comparative Data on Soviet and American Education. *Comparative Education Review*, 2(1), 9-11.

Dickson, P. (2001). Sputnik: The Shock of the Century, *New York*, 223, 10-11.

DuBridge, L. A. (1958). The challenge of Sputnik. *Engineering and science*, 21(5), 13-18.

Eckert, S. A. (2011). The National Teacher Corps: A study of shifting goals and changing assumptions. *Urban Education*, 46(5), 932-952.

Education Post. (2019). The ABC's of ESEA, ESSA and No Child Left Behind. <https://educationpost.org/the-abcs-of-esea-essa-and-no-child-left-behind/>

ESSA Act (2015). Elementary and secondary education act. Comparison of the No Child Left Behind Act to the Every Student Succeeds Act.

https://www.ascd.org/ASCD/pdf/siteASCD/policy/ESEA_NCLB_ComparisonChart_2015.pdf

ESSA İlerleme Raporu (2015). Every student succeeds act: A progress report on elementary and secondary education. https://obamawhitehouse.archives.gov/sites/whitehouse.gov/files/documents/ESSA_Progress_Report.pdf

ESSA Raporu (2016). Meaningful Change Under the Every Student Succeeds Act: Recommendations From Pennsylvania Public Education Stakeholders. <https://www.psba.org/wp-content/uploads/2016/04/ESSA-report-2016.pdf> adresinden 07.06.2017

Fiş Erümit S., Gedik N., & Gökteş Y., (2016). Türkiye’de öğretim teknolojilerinin gelişimi: 1984-2015 dönemi. Çağıltay K., Gökteş Y., (Ed.) içinde *Öğretim Teknolojilerinin Temelleri: Teoriler, Araştırmalar, Eğilimler* (ss. 57-79) , Pegem A Yayıncılık, Ankara.

Hayes, D. P., Wolfer, L. T., & Wolfe, M. F. (1996). Schoolbook simplification and its relation to the decline in SAT-verbal scores. *American Educational Research Journal*, 33(2), 489-508.

Herold, J. (1974). Sputnik in American education: A history and reappraisal. *McGill Journal of Education/Revue des sciences de l'éducation de McGill*, 9(2), 143-164

Hoffman, D. (2012). The Story of Sputnik Moment. <https://www.youtube.com/watch?v=GhJnt3xW2Fc>

Hürriyet (2019). Meslek liseleri odalara emanet (2019). <http://www.hurriyet.com.tr/ekonomi/meslek-liseleri-odalara-emanet-41130987>

Iorio, S. H., & Yeager, M. E. (2011). School Reform: Past, Present and Future. *Wichita State University, College of Education, Wichita*. Retrieved October, 2, 2014.

Jeffrey, J. (1978). *Education for children of the poor: A study of the origins and implementation of the Elementary and Secondary Education Act of 1965*. Columbus: Ohio State University Press.

Johnson, M. (2016). The Every Student Succeeds Act: Opportunities and Responsibilities. re: VISION. *Hunt Institute*.

Jolly, J. L. (2009). The National Defense Education Act, Current STEM Initiative, and the Gifted. *Gifted Child Today*, 32(2), 50-53.

Kantarıcı, Z. (2014). En iyi yönetime giden yol: Aristoteles’in siyaset felsefesi. *Mavi Atlas Gümüşhane Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 2, 20-39.

Kaya, N. G. (2013). Üstün yetenekli öğrencilerin eğitimi ve BİLSEM'ler. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(1).

Kazamias, A. M. (2009). Paideia and politeia: Education, and the polity/state in comparative education. In *International handbook of comparative education* (ss. 161-168). Springer Netherlands.

Knowles, T., Kober, N., Ludwig, J., Petrilli, M. J., Slavin, R., & Tseng, V. (2013). *Leveraging learning: The evolving role of federal policy in education research*. Aspen Institute.

Levent, F., & Çayak, S. (2017). Türkiye'de Suriyeli öğrencilerin eğitimine yönelik okul yöneticilerinin görüşleri. *Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), 21.

Lips, D. (2008). A Nation Still at Risk: The Case for Federalism and School Choice. Background. No. 2125. *Heritage Foundation*.

LoPresti, C. L. (1971). The Elementary and Secondary Education Act of 1965: The birth of compensatory education. *Urb. L. Ann.*, 145.

Martin, M. (2016). School Accountability Systems and the Every Student Succeeds Act. Re: VISION. *Hunt Institute*.

Mason, L. D. (1968). School-Work Programs: The Vocational Education Act in Action. *The Clearing House: A Journal of Educational Strategies, Issues and Ideas*, 42(5), 294-296.

MEB. (2017). Suriyeli çocukların Türk eğitim sistemine entegrasyonunun desteklenmesi projesi. <https://pictes.meb.gov.tr/izleme/Home/ProjeninAmaci>

McGuinn, P. (2012). Stimulating reform: Race to the Top, competitive grants and the Obama education agenda. *Educational Policy*, 26(1), 136-159.

McGuinn, P. (2015). *Schooling the State: ESEA and the Evolution of the US Department of Education*. RSF.

Merriam, S. B. (2013). *Nitel araştırma: Desen ve uygulama için bir rehber* (3. Baskıdan Çeviri, Çeviri Editörü: S. Turan). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım

NDEA (1958). <https://www.gpo.gov/fdsys/pkg/STATUTE-72/pdf/STATUTE-72-Pg1580.pdf>

No Child Left Behind Raporu (2002). The no child left behind act of 2001 <https://www2.ed.gov/nclb/overview/intro/execsumm.pdf> adresinden 07.06.2017

Paul, C. A. (2016). Elementary and secondary education act of 1965. *Social Welfare History Project*.

Reiser, R. (2001). A History of Instructional Design and Technology: Part II: A History of Instructional Design. *Educational Technology Research and Development*, 49(2), 57-67. Retrieved January 16, 2021, from <http://www.jstor.org/stable/30220311>

Reitz, J. W. (1969). Part E-Education Professions Development Act of 1967.

Rogers, B. (2009), "Better" People, Better Teaching: The Vision of the National Teacher Corps, 1965-1968. *History of Education Quarterly*, 49: 347-372. <https://doi.org/10.1111/j.1748-5959.2009.00212.x>

Sperlinga, E. (2020). The Challenges of American Education Reform: The Common Core Standards for School Mathematics.

Stallings, D. T. (2002). *A brief history of the United States department of education*. Durham, NC: Center for Child and Family Policy, Duke University.

Şimsek, A. (2011). *Öğretim tasarımı ve modelleri*. K. Çağıltay ve Y. Göktaş (Editör), Öğretim Teknolojilerinin Temelleri: Teoriler, Arastirmalar, Eğilimler (99-117) içinde. PEGEMA: Ankara.

Teacher Corps. (2017). Dictionary of American history. <http://www.encyclopedia.com/history/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/teacher-corps>

Thomas, J. Y., & Brady, K. P. (2005). Chapter 3: The Elementary and Secondary Education Act at 40: Equity, accountability, and the evolving federal role in public education. *Review of Research in Education*, 29(1), 51-67.

Toker Gökçe, A., (2013). Yeni Ekonomik Düzen, Eğitim Reformları ve Eğitimin Geleceği. *Eğitim Sosyolojisi* (pp.249-270), İstanbul: Lisans Yayıncılık.

Web (2017). Comparing the political ideology of presidents. <http://factmyth.com/comparing-the-political-ideology-of-presidents/>

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri* (10.baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.

EXTENDED ABSTRACT

Introduction: The Cold War is a period after 1945, initiated by the USA and the USSR, and other nations clustered around these two superpowers. With the sending of the first man-made satellite to the Moon by Soviet Russia on October 4, 1957, the cold war rivalry between America and Russia started to increase. America is of the opinion that the main reason for its scientific backwardness is that Russia's education system is more suitable for training engineers and scientists than the American education system. Therefore, America has begun to improve and reorganize its education system with regular education reforms, known as acts. Educational programs have been updated to cause radical changes in the education system especially in the fields of science, technology, engineering and mathematics, known as STEM.

Materials and Methods: The purpose of this review is; to examine the reforms made by the USA, can be described as today's science and technology leader, and to offer suggestions for the possible reforms that can be made in our country based on these results. Document analysis technique, one of the qualitative data collection tools, was used in the study. The reforms have been analyzed and discussed considering the conditions of the period.

Findings: In the "1958 Act", which was the first reform included in the study, students were given homework based on research and inquiry, and new teaching techniques and methods were put into practice instead of strategies based on recall and memorization. Science laboratories were opened with government support and students were provided with scholarships in the fields of science, engineering and mathematics. The 1963 Act focusing on the philosophy of education for business. The education movement was initiated in primary and secondary schools, and students who remained behind due to socio-economic and socio-cultural reasons were identified and received financial support. 1965 Act, named as Elementary and Secondary Education Act (ESEA), aimed to ensure that federal education assistance was targeted according to categorical or specific needs, including the education of poor children. In the 1967 Act, school and art education were combined, a reform that achieved the targeted success. The 1981 Act was a review of the 1965's ESEA reform. With this reform, all decisions regarding curriculum, educational attainment and personnel were transferred by the state to the states. According to the reform, English, mathematics, science and social sciences and technology courses were increased and government support was provided to special needs students. In addition, in-service training was provided to teachers, and improvements were made in issues such as family-school cooperation and adult education. The aim of the 1989 Act was to improve education systems. A training summit was held, resulting in a roadmap for establishing national standards, national tests and school selection.

The 2001 Act was made because there are still missing points in education despite the high budgets allocated by the state. It is based on standards like the 1994 Act preceding it, but differentiated in two different ways. First, reform took a more systemic approach to achieving improvement. The second was that states, districts and schools took it more seriously to make systemic and observable progress towards improving student achievement. In the 2015 Act, process and outcome evaluation was adopted and the reform was successful. High school dropout rates of different ethnic groups have decreased, and high-speed internet access has increased in schools. Numerous STEM teachers have been trained and investment in preschool has increased.

Discussion: As a result, focusing on the subjects that constitute the focal point of the reforms, it can be seen that attempts to increase the quality of mathematics and science courses were mainly targeted. In Turkey, similar to 1958 Act, science and art centers (SAC, in Turkish known as BİLSEM) was founded, which aims to identify gifted students and students receive education in line with the needs of targeted. In addition, it is seen that innovation movements have been carried out in the integration of technology with the school since 1984. For example, between 2003 and 2013, with the Movement for Increasing Opportunities and Improving Technology Project (known as FATİH Project), activities aimed at completing the Internet infrastructure, increasing the use of smart boards and laptops for instruction were initiated in order to provide equal opportunities in education for all students.

It is thought that understanding the purpose of reforms, which are directly affected by changing technology and political events, and the practical outcomes obtained as a result, will be beneficial for the Turkish Education System. For Turkey, in order to increase the success in international exams and to bring solutions to some educational problems, it may be important to consider the reforms.

Suggestions:

• Turkey has students with different ethnic identities in America as in. It is clear that the problems of immigrants and disadvantaged groups should also be put on the agenda. The number of projects such as Supporting the Integration of Syrian Children into the Turkish Education System initiated in 2016 can be increased (MEB, 2017). It can be ensured that teachers and administrators receive language training, especially with immigrant students, with in-service training, and that teaching materials and curricula can be reviewed for disadvantaged student groups.

• By organizing in-service trainings for teacher training, universities can provide training on the subjects that teachers need to improve them professionally so that they can teach at higher standards.

• The restructuring of vocational high schools so that the private sector can train individuals needed and the establishment of workshops in schools can be another example.

• Actions can be taken to increase the number and quality of science high schools to higher levels again.

• As similar to the 2001 and 2015 Acts, following the agenda and emphasizing philosophy, history, geography knowledge as well as mathematics and science in schools, supporting students' extracurricular activities (cultural, sports, artistic, etc.), quality and quantity of out-of-school learning environments It can be suggested to be increased.